

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: BA-2S/106/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1022200741
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Tóth
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2024:1022200741.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lucie Tóth a členov senátu JUDr. Ivany Rudinskej a JUDr. Róberta Jakubáča, PhD., v právnej veci žalobcu: I & R KONKURZY A REŠTRUKTURALIZÁCIE, k. s., so sídlom Šoltésovej 2, 811 08 Bratislava, IČO: 36 865 265, správcu konkurznej podstaty úpadcu: ZLIEVÁREŇ TRNAVA s. r. o., v konkurze, so sídlom Coburgova 48, 917 01 Trnava, IČO: 31 417 361, právne zastúpeného: IKRÉNYI & REHÁK, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 2, 811 08 Bratislava, IČO: 36 854 808, proti žalovanému: Slovenská inšpekcia životného prostredia - ústredie, so sídlom Grösslingová 5, 811 09 Bratislava, IČO: 00 156 906, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 10956/27/2021-11660/2022 zo dňa 30.03.2022, takto

rozhodol:

I. Správny súd žalobu z a m i e t a.

II. Správny súd žalovanému právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

I.

Priebeh administratívneho konania

1. Dňa 13.12.2019 vykonala Slovenská inšpekcia životného prostredia, Inšpektorát životného prostredia Bratislava, Stále pracovisko Nitra, Obor integrovaného povoľovania a kontroly (ďalej len „Inšpektorát životného prostredia Bratislava“) na základe anonymného podnetu zo dňa 12.12.2019 mimoriadnu environmentálnu kontrolu v prevádzke „Zlieváreň Trnava s. r. o.“, Coburgova 48, 917 01 Trnava (ďalej len „Prevádzka“), ktorej prevádzkovateľom bola spoločnosť ZLIEVÁREŇ TRNAVA, s. r. o., so sídlom Coburgova 48, 917 01 Trnava (ďalej len „úpadca“), za kontrolované obdobie od 01.01.2019 do 13.12.2019 (ďalej len „mimoriadna kontrola“). Mimoriadna kontrola bola zameraná na dodržiavanie vybraných podmienok integrovaného povolenia vo vzťahu k podanému podnetu, najmä podmienok týkajúcich sa emisií znečisťujúcich látok do ovzdušia, opatrení na nakladanie, zhodnotenie, zneškodnenie odpadov a požiadaviek na spôsob a metódy monitorovania prevádzky a údaje, ktoré bolo potrebné evidovať a poskytovať do informačného systému. Z mimoriadnej kontroly bola vyhotovená Správa o environmentálnej kontrole č. 82/2019/P zo dňa 12.02.2020, evidovaná pod č. 743-4496/2020/Gál/370730105, v znení Dodatku k správe o environmentálnej kontrole č. 82/2019/P (ďalej len „Správa č. 82/2019/P“). Výsledky mimoriadnej kontroly boli s úpadcom prerokované dňa 28.02.2020.

2. Inšpektorát životného prostredia Bratislava rozhodnutím č. 4872-9426/2020/Gál/370730105 zo dňa 29.04.2020 nariadil úpadcovi vykonať opatrenia v Prevádzke na základe zistení nedostatkov v rámci vykonanej mimoriadnej kontroly, ktorej výsledky boli uvedené v Správe č. 82/2019/P. Na odvolanie úpadcu Inšpektorát životného prostredia Bratislava rozhodnutím č. 4872-15522/2020/Gál/370730105 zo

dňa 25.05.2020 vyhovel odvolaniu úpadcu v plnom rozsahu a svoje rozhodnutie č. 4872-9426/2020/Gál/370730105 zo dňa 29.04.2020 zmenil tak, že výrok v bode 1 v plnom znení zrušil, výrok v bode 2 prečísloval na bod 1 a nahradil ho novým znením a výrok v bode 3 prečísloval na bod 2 bez zmeny jeho textu. V zmysle nového výroku v bode 1 bolo úpadcovi uložené v lehote najneskôr do 31.12.2020 odstrániť pecnú trosku medzi drevomodelárňou a výrobnou halou, pecnú trosku a odprašky z kuplových pecí z preplnených kójí a zároveň, z dôvodu zníženia prašnosti, zhromaždenú pecnú trosku kropiť vodou. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 25.06.2020.

3. Dňa 09.02.2021 vykonal Inšpektorát životného prostredia Bratislava environmentálnu kontrolu zameranú na dodržiavanie nápravných opatrení v Prevádzke za kontrolované obdobie od 01.01.2021 do 09.02.2021 (ďalej len „environmentálna kontrola“). Počas výkonu tejto kontroly Inšpektorát životného prostredia Bratislava zistil, že nebolo splnené opatrenie na nápravu uložené úpadcovi, a to opatrenie, podľa ktorého mal úpadca v lehote najneskôr do 31.12.2020 odstrániť pecnú trosku medzi drevomodelárňou a výrobnou halou, pecnú trosku a odprašky z kuplových pecí z preplnených kójí a zároveň, z dôvodu zníženia prašnosti, mal zhromažďovanú pecnú trosku kropiť vodou. Pecná troska medzi drevomodelárňou a výrobnou halou vôbec nebola odstránená, kóje boli preplnené a nachádzali sa v rovnakom nevyhovujúcom stave ako pri mimoriadnej kontrole zo dňa 13.12.2019. Zistené skutočnosti Inšpektorát životného prostredia Bratislava uviedol v Správe o environmentálnej kontrole č. 7/2021/P zo dňa 08.03.2021, evidovanej pod č. 4752-4315/2021/Gál/370730105 (ďalej len „Správa č. 7/2021/P“). Výsledky environmentálnej kontroly boli prerokované dňa 22.03.2021.

4. Listom č. 8934-32655/2021/Gál/370730105 zo dňa 03.09.2021 Inšpektorát životného prostredia Bratislava v súlade s § 18 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) upovedomil žalobcu o začatí správneho konania vo veci nariadenia opatrení na nápravu a oboznámil ho s podkladmi rozhodnutia ako aj spôsobom ich zistenia. Žalobca bol zároveň v zmysle § 33 ods. 2 správneho poriadku vyzvaný, aby sa vyjadril k podkladom rozhodnutia a k spôsobu ich zistenia.

5. Inšpektorát životného prostredia Bratislava rozhodnutím č. 8934-38377/2021/Gál/370730105 zo dňa 14.10.2021 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) nariadil žalobcovi ako správcom úpadcu podľa § 35 ods. 2 písm. a) zákona č. 39/2013 Z. z. o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia“) vykonať opatrenia na nápravu v Prevádzke na základe zistení nedostatkov v rámci vykonanej environmentálnej kontroly, ktorej výsledky boli uvedené v Správe č. 7/2021/P, a to v lehote najneskôr do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o opatreniach na nápravu odstrániť pecnú trosku medzi drevomodelárňou a výrobnou halou, pecnú trosku a odprašky z kuplových pecí z preplnených kójí, vyčistiť všetky miesta zhromažďovania odpadov uvedené v protokole č. 7/2021/P, kde sa nachádzali zhromaždené odpady a zaslať Inšpektorátu životného prostredia Bratislava fotodokumentáciu preukazujúcu plnenie tohto opatrenia do dvoch týždňov a zároveň predložiť doklad o odovzdaní pecnej trosky oprávnenej osobe.

6. Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie tvrdiac, že prvostupňové rozhodnutie ako aj celé správne konanie predchádzajúce jeho vydaniu boli zaťažené viacerými vadami zmatečnosti, ktoré boli založené nesprávnym úradným postupom a činnosťou Inšpektorátu životného prostredia Bratislava, a to vrátane jeho predchádzajúcich rozhodnutí vo vzťahu k Prevádzke a jej prevádzkovateľovi, t. j. úpadcovi.

7. Žalovaný rozhodnutím č. 10956/27/2021-11660/2022 zo dňa 30.03.2022 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) podľa § 58 a § 59 ods. 2 správneho poriadku a zákona o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia odvolanie žalobcu zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Vzhľadom na skutočnosť, že na splnenie nariadeného nápravného opatrenia sa vyžadovali finančné prostriedky zo strany úpadcu, t. j. nápravné opatrenia sa týkali jeho majetku, bol účastníkom konania o nariadení opatrení na nápravu úpadcovi podľa § 47 ods. 5 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o konkurze a reštrukturalizácii“) žalobca. Z prvostupňového rozhodnutia bolo dostatočne zrejmé, že náklady na vykonanie nápravného opatrenia nebol povinný znášať žalobca. Tieto náklady mali byť hradené z majetku úpadcu. K námietke žalobcu, že podľa jeho vedomosti úpadca ukončil v Prevádzke

činnosť 07.04.2020, žalovaný uviedol, že ukončenie činnosti v Prevádzke nebol liberačný dôvod na to, aby si úpadca nemusel plniť svoje povinnosti, ktoré mu vyplývali z právoplatných rozhodnutí. Úpadca ako prevádzkovateľ sa nemohol zbaviť svojich povinností vyplývajúcich mu zo zákona o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia a na jeho základe vydaných právoplatných rozhodnutí ukončením svojej výrobnéj činnosti, čo vyplývalo z § 26 ods. 3 a 4, § 28 a § 29 ods. 1 písm. a) zákona o integrovanej prevencii a kontrole životného prostredia. Úpadca do času vydania napadnutého rozhodnutia riadne neukončil činnosť v Prevádzke tak, ako mu to ukladal zákon o integrovanej prevencii a kontrole životného prostredia a aj podmienky integrovaného povolenia.

II.

Žaloba

8. Žalobou zo dňa 30.05.2022, doručenou Krajskému súdu v Bratislave dňa 31.05.2022, sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 10956/27/2021-11660/2022 zo dňa 30.03.2022 a rozhodnutia Inšpektorátu životného prostredia Bratislava č. 8934-38377/2021/Gál/370730105 zo dňa 14.10.2021 (ďalej spolu len „napadnuté rozhodnutia“), pričom navrhol, aby správny súd tieto rozhodnutia zrušil, vec vrátil Inšpektorátu životného prostredia Bratislava na ďalšie konanie a priznal mu nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

9. Žalobca namietal, že žalovaný a Inšpektorát životného prostredia Bratislava nesprávnou interpretáciou § 2 písm. g) zákona o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia v spojení s § 47 ods. 5 zákona o konkurze a reštrukturalizácii a ich následnou aplikáciou v rámci správneho konania zasiahli do jeho práva tým, že priamo jemu ako samostatnému subjektu práva v postavení „účastníka“ správneho konania nariadili vykonať opatrenia na nápravu v Prevádzke, hoci nebol prevádzkovateľom podľa zákona o integrovanej prevencii a kontrole znečistenia životného prostredia. Žalobca ako samostatný subjekt práva nebol a nemohol byť účastníkom správneho konania, v ktorom boli vydané napadnuté rozhodnutia.

10. Podľa žalobcu napadnuté rozhodnutia, upovedomenie o začatí správneho konania vo veci nariadenia opatrení na nápravu a tiež postup predchádzajúci vydaniu napadnutých rozhodnutí boli zaťažené viacerými vadami zmätočnosti. Napadnuté rozhodnutia boli po obsahovej stránke nejasné, nezrozumiteľné a vnútorne rozporné v tvrdeniach a označeniach osôb a ich postavenia v správnom konaní a vzhľadom na absenciu odôvodnenia stotožnenia žalobcu s úpadcom a následné uloženie povinnosti priamo žalobcovi zo strany žalovaného aj svojvoľné a nepreskúmateľné.

11. Vychádzajúc predovšetkým z ustanovení § 2 písm. d) a g) zákona o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia a rozhodnutia úpadcu zo dňa 07.04.2020, ktorým ukončil prevádzkovanie podniku ešte pred vyhlásením konkurzu na jeho majetok, bolo nespochybniteľné, že žalobca nebol a nemohol byť prevádzkovateľom Prevádzky a nestal sa ním ani ustanovením do funkcie správcu konkurznej podstaty úpadcu. S poukazom na uvedené a v súlade s ustanovením § 35 ods. 2 písm. a) zákona o integrovanej prevencii a kontrole životného prostredia nebolo možné začať voči žalobcovi, ktorý nebol prevádzkovateľom, správne konanie podľa tohto zákona ani označiť žalobcu za účastníka konania, ktorému sa mohlo priamo nariadiť vykonať opatrenia na nápravu tak, ako to bolo uvedené v prvostupňovom rozhodnutí na titulnej strane.

12. Žalobca sa nestotožnil ani s argumentáciou žalovaného, že bol účastníkom správneho konania o nariadení opatrení na nápravu úpadcovi namiesto úpadcu, a to v zmysle § 47 ods. 5 zákona o konkurze a reštrukturalizácii. Podľa § 44 zákona o konkurze a reštrukturalizácii totiž oprávnenie úpadcu nakladať s majetkom podliehajúcim konkurzu a oprávnenie konať za úpadcu vo veciach týkajúcich sa tohto majetku, vyhlásením konkurzu prechádzalo na správcu, ktorý pritom konal v mene a na účet úpadcu.

13. Žalovaný a Inšpektorát životného prostredia Bratislava svojimi rozhodnutiami zaviazali priamo žalobcu k vykonaniu nariadených opatrení, čím bez opory v právnom poriadku Slovenskej republiky stotožnili žalobcu ako správcu s osobou úpadcu ako prevádzkovateľa a zároveň účastníka správneho konania. Takáto diskrepancia viedla k nespravodlivému a nezákonnému postihu subjektu, ktorý nenapĺňal definičné znaky prevádzkovateľa podľa § 2 písm. g) zákon o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia, napriek tomu s ním orgány verejnej správy konali ako s účastníkom správneho konania a rozhodovali priamo o jeho právach a ukladali mu povinnosti.

14. Žalobca nepovažoval za zákonné ani vydanie samotného upovedomenia o začatí správneho konania, ktoré s ohľadom na skutkové okolnosti predmetnej právnej veci a ustanovenie § 18 ods. 2 správneho poriadku bolo, resp. malo byť voči úpadcovi začaté už vykonaním obhliadky v Prevádzke zo strany Inšpektorátu životného prostredia Bratislava dňa 09.02.2021.

15. Odpad, ktorého odstránenie bolo predmetnom opatrení na nápravu nariadených napadnutými rozhodnutiami, preukázateľne vznikol ešte v čase pred vyhlásením konkurzu na majetok úpadcu a od ukončenia činnosti v Prevádzke dňa 07.04.2020 a následného vyhlásenia konkurzu na majetok úpadcu sa jeho množstvo vzhľadom na zastavenie výrobných procesov nijakým spôsobom nezmenilo. Napriek snahe žalobcu od jeho ustanovenia do funkcie správca sa na účte správy konkurznej podstaty nenachádzali voľné finančné prostriedky vo výške potrebnej na úhradu odvozu a likvidácie predmetného odpadu, a teda nebolo v možnostiach úpadcu, resp. žalobcu zabezpečiť splnenie povinnosti uloženej žalobcovi, o čom žalobca vo vyjadrení zo dňa 19.03.2021 informoval Inšpektorát životného prostredia Bratislava.

16. Záver žalovaného o tom, že z prvostupňového rozhodnutia malo byť dostatočne zrejmé, že náklady na vykonanie nápravného opatrenia nebol povinný znášať žalobca, ale že mali byť hrazené z majetku úpadcu, bol nepreukázaný a nesprávny. Z viacerých častí prvostupňového rozhodnutia bolo totiž bez akýchkoľvek pochybností zrejmé, že Inšpektorát životného prostredia Bratislava stotožnil osobu žalobcu s účastníkom správneho konania a úpadcom ako prevádzkovateľom. V dôsledku uvedeného nebolo možné vylúčiť požiadavku vykonania nápravného opatrenia na náklady žalobcu a vymáhanie splnenia tejto povinnosti priamo voči žalobcovi postihnutím jeho majetku.

17. Opakované nariadňovanie vykonania opatrení na nápravu adresovaných priamo žalobcovi a tým prenášanie neúmernej zodpovednosti za vznik a nemožnosť odstránenia tohto odpadu na žalobcu považoval žalobca za výkon právomoci, ktorý viedol k materiálne a vzhľadom na nezrozumiteľnosť vydávaných rozhodnutí aj formálne nesprávnym, iracionálnym a nespravodlivým rozhodnutiam porušujúcim princípy právneho štátu.

III.

Vyjadrenie žalovaného k žalobe

18. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 30.11.2022 navrhol žalobu ako nedôvodnú a neopodstatnenú v celom rozsahu zamietnuť.

19. Z § 2 písm. g) zákona o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia, § 47 ods. 5 zákona o konkurze a reštrukturalizácii a § 14 ods. 1 správneho poriadku bolo zrejmé, že v rámci právnej úpravy predmetných vzťahov došlo k nezrovnalosti. V zmysle § 14 ods. 1 správneho poriadku bola účastníkom správneho konania osoba, o ktorej právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach sa malo konať. Zo skutkového stavu preskúmavanej právnej veci vyplývalo, že povinnosť splniť opatrenia na nápravu patrila úpadcovi. V zmysle § 47 ods. 5 zákona o konkurze a reštrukturalizácii však bol po vyhlásení konkurzu na majetok úpadcu účastníkom konania, týkajúcim sa majetku úpadcu, správca. Z premisy, že rozhodnutie správneho orgánu bolo záväzné voči štátnym orgánom a účastníkom konania, vyplývalo, že osobou, ktorá mala vykonať rozhodnutím uloženú povinnosť, bol správca. Podľa žalovaného bolo potrebné vec riešiť aplikáciou § 44 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii. Na výkon rozhodnutia preto bolo potrebné aplikovať § 44 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii a toto vykonať v mene a na účet úpadcu.

20. Žalovaný poukázal na stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prezentované v rozsudku sp. zn. 4Cdo/35/2009 zo dňa 25.02.2010, podľa ktorého to bol len správca, kto mohol po vyhlásení konkurzu účinne nakladať s majetkom patriacim do konkurznej podstaty a bol to tiež len on, kto mohol po vyhlásení konkurzu viesť namiesto úpadcu aktívne i pasívne súdne spory týkajúce sa majetku buď priamo patriaceho do podstaty alebo takých nárokov, ktoré boli čo i len potenciálne spôsobilé podstatu určitým spôsobom zaťažiť (teda spory, v ktorých nebyť vyhláseného konkurzu by ako žalobca alebo žalovaný vystupoval priamo úpadca). Najvyšší súd Slovenskej republiky síce vychádzal z právnej úpravy účinnej pred prijatím zákona o konkurze a reštrukturalizácii a uvádzal najmä súdne konania, podľa žalovaného sa však jeho právny názor dal aplikovať aj na prejednávaný prípad.

21. K žalobcom namietanej zmätočnosti napadnutých rozhodnutí žalovaný uviedol, že žalobca ako správca síce nebol prevádzkovateľom, ale v zmysle § 47 ods. 5 zákona o konkurze a reštrukturalizácii bol po vyhlásení konkurzu na majetok prevádzkovateľa (t. j. v preskúmvanej právnej veci úpadcu) účastníkom konania, týkajúceho sa majetku podliehajúceho konkurzu. Za štandardnej situácie bol prvostupňový správny orgán po zistení spáchania správneho deliktu zo strany prevádzkovateľa povinný podľa § 35 ods. 2 písm. d) zákona o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia na základe vykonaného konania o nariadení opatrení na nápravu, ktorého účastníkom bol prevádzkovateľ, nariadiť mu vykonanie opatrenia na nápravu. Po vyhlásení konkurzu na majetok úpadcu sa však účastníkom konania o nariadení opatrení na nápravu namiesto prevádzkovateľa stal správca, t. j. v preskúmvanej právnej veci žalobca.

22. K poukazu žalobcu na § 44 zákona o konkurze a reštrukturalizácii žalovaný uviedol, že nekonal v rozpore s touto právnou normou, keďže označil ako účastníka konania žalobcu a zároveň uviedol, že ide o správcu konkurznej podstaty úpadcu, ktorý bol v konkurze.

23. K namietanej nezákonnosti upovedomenia o začatí správneho konania, v ktorom boli vydané napadnuté rozhodnutia, žalovaný uviedol, že správne konanie nemohlo byť začaté už vykonaním obhliadky u úpadcu, keďže touto sa začala kontrola podľa zákona č. 10/1996 Z. z. o kontrole v štátnej správe v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o kontrole v štátnej správe“), ktorá časovo predchádzala správne konaniu.

24. Žalovaný tiež uviedol, že prípadná nemožnosť vykonania napadnutých rozhodnutí nespôsobuje ich nezákonnosť a ani nezakladá dôvod na ich zrušenie.

IV.

Replika žalobcu

25. Žalobca v replike zo dňa 16.12.2022 zotrval na stanovisku, že mu ako samostatnému subjektu práva odlišnému od úpadcu nebolo možné priamo nariadiť vykonanie opatrení na nápravu. Nemal totiž postavenie prevádzkovateľa podľa zákona o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia, nikdy nebol adresátom integrovaného povolenia, a teda nebol subjektom podľa hmotného práva, s ktorým by mohlo byť začaté a/alebo voči ktorému by mohlo byť vedené správne konanie podľa zákona o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia. Rovnako nemohol byť a nebol účastníkom správneho konania o nariadení opatrení namiesto úpadcu, keďže od vyhlásenia konkurzu konal v mene a na účet úpadcu v kontexte právnej úpravy ustanovenej v § 44 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii. Nebol nositeľom hmotného práva ani podľa zákona o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia, a teda nebol vecne legitimovaným subjektom, voči ktorému bolo možné začať správne konanie podľa tohto zákona. Žalobca v tomto kontexte poukázal na stanovisko v komentári A. B. C. a kolektívu k § 44 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, podľa ktorého „pri označení konajúcej strany na strane úpadcu, keďže ide o zastúpenie, je zmluvnou stranou vždy úpadca zastúpený správcou, nie správca určitého úpadcu.“

26. Žalobca nepovažoval za dostatočne určité, zrozumiteľné a jasné, že povinnosť splniť opatrenia na nápravu patrila úpadcovi, a že následný postih za nevykonanie nariadených opatrení mal byť uložený úpadcovi.

27. Žalovaný sa nevysporiadal s tým, či predmetom ním iniciovaného správneho konania bol majetok podliehajúci konkurzu, a teda či sa jednalo o konanie, v rámci ktorého zákon o konkurze a reštrukturalizácii priznáva účastníctvo správcovi namiesto úpadcu. Podľa žalobcu predmetné správne konanie nebolo konaním týkajúcim sa majetku podliehajúceho konkurzu vedeného voči úpadcovi.

28. Žalobca poukázal na zmätočnosť, nejasnosť, neurčitosť a rozpornosť v označeniach subjektov práv ako účastníkov správneho konania a prevádzkovateľa v rámci prvostupňového rozhodnutia a napadnutého rozhodnutia ako aj v jednotlivých dokumentoch, ktoré ich vydaniu predchádzali, s čím sa žalovaný vo vyjadrení k žalobe nijako nevysporiadal. Pri vydávaní správnych aktov orgánov štátnej správy nemohla vzniknúť pochybnosť o tom, komu sa nariadenia na vykonanie opatrenia či sankcie ukladajú.

29. K poukazu žalovaného na zákon o kontrole v štátnej správe v súvislosti s otázkou začatia správneho konania žalobca uviedol, že gramatickým výkladom § 18 ods. 2 správneho poriadku bolo možné dospieť k záveru, že povaha úkonu, ktorý mal príslušný správny orgán urobiť/vykonať, nebola zákonom výslovne definovaná, a teda mohlo ísť aj o faktický úkon, ktorým sa dá predpokladať začatie správneho konania, urobený vo vzťahu k účastníkovi konania. Úkony žalovaného vykonané po vydaní upovedomenia o začatí správneho konania priamo nadväzovali na skôr vykonané úkony u úpadcu a predstavovali iba pokračovanie v skôr začatom správnom konaní. Podľa žalobcu upovedomenie o začatí správneho konania bolo vydané a doručené žalobcovi až po začatí konkurzného konania účelovo tak, aby správny orgán začal konať priamo so žalobcom, t. j. správcom, ako účastníkom konania namiesto úpadcu.

V.

Duplika žalovaného

30. Žalovaný v duplike zo dňa 27.11.2023 uviedol, že správne konanie, v ktorom boli vydané napadnuté rozhodnutia, sa týkalo majetku podliehajúceho konkurzu, keďže sa jednalo o odpad vyprodukovaný úpadcom, ktorý zhromažďoval vo svojej Prevádzke a tiež preto, že na odvoz a likvidáciu tohto odpadu boli potrebné značné finančné prostriedky, ktoré museli byť hrazené z majetku úpadcu.

31. Podľa žalovaného napadnuté rozhodnutie nebolo nepreskúmateľné, ale vychádzalo z právnej úpravy vzťahujúcej sa na situáciu, kedy sa povinnosť uložená rozhodnutím správneho orgánu týkala subjektu, ktorý bol v konkurze. Touto právnou úpravou bolo ustanovenie § 47 ods. 5 zákona o konkurze a reštrukturalizácii.

VI.

Konanie na správnom súde a posúdenie podstatných právnych argumentov

32. Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 2S/106/2022-67 zo dňa 02.05.2023 priznal žalobe odkladný účinok, keďže po preskúmaní spisového materiálu došiel k záveru, že boli splnené podmienky vyplývajúce z § 185 písm. a) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení účinnom do 30.06.2023 (ďalej len „SSP“) na priznanie odkladného účinku žalobe.

33. Na základe § 3 ods. 1 a ods. 3 zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o zriadení správnych súdov“) Správny súd v Bratislave začal svoju činnosť 01.06.2023 a súčasne výkon súdnictva prešiel z Krajského súdu v Bratislave, Trnave a Nitre na Správny súd v Bratislave vo všetkých veciach, v ktorých je od 01.06.2023 daná právomoc správnych súdov. Vec vedená na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 2S/106/2022 bola preto zo zákonných dôvodov podľa predchádzajúcej vety podľa Rozvrhu práce Správneho súdu v Bratislave na rok 2023 v znení Dodatku č. 1 účinného od 01.06.2023 náhodným výberom pridelená senátu 6S Správneho súdu v Bratislave a je vedená pod sp. zn. BA-2S/106/2022.

34. Správny súd v Bratislave (ďalej len „správny súd“) ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci podľa § 10 a § 13 ods. 1 SSP v spojení s § 3 ods. 3 písm. b) zákona o zriadení správnych súdov preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného vrátane konania, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, z dôvodov uplatnených v žalobe a došiel k záveru, že žaloba nie je dôvodná. O žalobe rozhodol bez nariadenia pojednávania, keďže boli splnené podmienky podľa § 107 ods. 2 SSP, keď ani jeden z účastníkov konania nežiadal nariadenie pojednávania. Deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na webovej stránke tunajšieho súdu a rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 23.01.2024 (§ 137 ods. 4 SSP).

35. Podľa § 493e zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení účinnom od 01.07.2023, konania začaté a neskončené do 30.06.2023 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom do 30.06.2023; ustanovenie § 493f tým nie je dotknuté.

36. Podľa § 2 ods. 1 a ods. 2 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy,

opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

37. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

38. Podľa § 187 ods. 1 SSP, ak správny súd priznal žalobe odkladný účinok podľa § 185 písm. a) je povinný o nej rozhodnúť do šiestich mesiacov od vydania uznesenia o priznaní odkladného účinku.

39. Podľa § 190 SSP, ak správny súd po preskúmaní rozhodnutia alebo opatrenia žalovaného dospeje k záveru, že žaloba nie je dôvodná, rozsudkom ju zamietne.

40. Podľa § 2 písm. g) zákona o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia, prevádzkovateľ je fyzická osoba - podnikateľ alebo právnická osoba, ktorá úplne alebo čiastočne prevádzkuje alebo riadi prevádzku, spaľovacie zariadenie, spaľovňu odpadov alebo zariadenie na spoluspaľovanie odpadov.

41. Podľa § 35 ods. 2 zákona o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia, ak inšpekcia zistí nedostatky,
a) nariadi prevádzkovateľovi vykonať v určenej lehote opatrenia na nápravu,
b) uloží pokutu za zistený správny delikt,
c) vyzve prevádzkovateľa, aby v určenej lehote podal žiadosť o zmenu povolenia alebo
d) rozhodne o obmedzení činnosti prevádzky alebo o zastavení činnosti v nej alebo v jej časti, ak prevádzkovaním nastalo alebo hrozí závažné poškodenie zdravia ľudí alebo životného prostredia alebo vznik značnej materiálnej škody.

42. Podľa § 39 zákona o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia, na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, ak tento zákon v § 4, 6, 7, § 9 až 12, § 15 až 19, § 21, 25, § 26 ods. 9, § 29, § 35 ods. 6 a § 40g ods. 3 neustanovuje inak.

43. Podľa § 14 ods. 1 správneho poriadku, účastníkom konania je ten, o koho právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach sa má konať alebo koho práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté; účastníkom konania je aj ten, kto tvrdí, že môže byť rozhodnutím vo svojich právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach priamo dotknutý, a to až do času, kým sa preukáže opak.

44. Podľa § 18 ods. 3 správneho poriadku, o začatí konania správny orgán upovedomí všetkých známych účastníkov konania; ak mu účastníci konania alebo ich pobyt nie sú známi, alebo pokiaľ to ustanovuje osobitný zákon, upovedomí ich o začatí konania verejnou vyhláškou.

45. Podľa § 44 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, oprávnenie úpadcu nakladať s majetkom podliehajúcim konkurzu a oprávnenie konať za úpadcu vo veciach týkajúcich sa tohto majetku, vyhlásením konkurzu prechádza na správcu; správca pritom koná v mene a na účet úpadcu.

46. Podľa § 47 ods. 5 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, súdne a iné konania, ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu patriaceho úpadcovi, možno po vyhlásení konkurzu začať len na návrh správcu, návrhom podaným voči správcovi v súlade s týmto zákonom alebo z podnetu orgánu príslušného na konanie, pričom účastníkom konania namiesto úpadcu je správca.

47. Podľa § 67 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, konkurzu podlieha
a) majetok, ktorý patril úpadcovi v čase vyhlásenia konkurzu,
b) majetok, ktorý úpadca nadobudol počas konkurzu,
c) majetok, ktorý zabezpečuje úpadcove záväzky,
d) iný majetok, ak to ustanovuje tento zákon.

48. Predmetom správneho súdneho prieskumu v tomto konaní boli rozhodnutia orgánov starostlivosti o životné prostredie, ktorými bolo žalobcovi nariadené vykonať opatrenia na nápravu v Prevádzke na základe zistení nedostatkov v rámci vykonanej environmentálnej kontroly. Úlohou správneho súdu v nadväznosti na žalobcom podanú žalobu bolo v medziach žalobných námietok posúdiť, či orgány starostlivosti o životné prostredie pri nariadení vykonania predmetných opatrení žalobcovi postupovali v súlade s príslušnými právnymi predpismi a ustálenou súdnou praxou.

49. Správny súd s prihliadnutím k námietkam žalobcu prvotne uvádza, že rozhodnutie orgánu verejnej správy sa nezrušuje preto, aby sa zopakoval proces a odstránili formálne vady, ktoré nemôžu prívodiť vecne iné, či výhodnejšie rozhodnutie pre účastníka (napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4SŽ/98-102/02 zo dňa 17.12.2002, publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod publikačným číslom 122/2003, rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Asan/15/2021 zo dňa 28.02.2023, ods. 33.). Vady v rozhodnutí, či postupe orgánu verejnej správy sú dôvodom na zrušenie jeho rozhodnutia a vrátenie veci orgánu verejnej správy správnym súdom len vtedy, ak predstavujú ujmu na subjektívnych právach žalobcu a ak by zopakovanie procesu mohlo žalobcovi priniesť materiálne iný výsledok vo veci (napr. rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 10SŽik/1/2020 zo dňa 24.02.2022). Správne súdnictvo totiž v Slovenskej republike vychádza z materiálneho chápania právneho štátu v zmysle čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (napr. rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Ssk/35/2022 zo dňa 31.01.2023) a v systéme právneho štátu nemá slúžiť naprávaniu nezákonnosti vo verejnej správe bez akéhokoľvek zreteľa na dopad eventuálne zistenej nezákonnosti na subjektívno-právnu pozíciu dotknutého, ale účinnej ochrane subjektívnych práv fyzickej osoby alebo právnickej osoby, voči ktorej je verejná správa v jednotlivom prípade vykonávaná. Preto nemožno vyhovieť takému návrhu na začatie konania v správnom súdnictve, ktorého prejednanie síce vedie k zisteniu formálneho rozporu činnosti verejnej správy so zákonom, no zároveň v ňom nebude preukázaný žiaden zásah do individuálnej sféry navrhovateľa (uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 245/2016, zo dňa 19.04.2016.). Inými slovami, úlohou správnych súdov nie je zabezpečovať účastníkom správneho súdneho konania vždy a po všetkých stránkach bezvadné rozhodnutia orgánov verejnej správy, ale ochrániť ich pred hmotnoprávnymi pochybeniami orgánov verejnej správy a pred takými vadami administratívneho konania, ktoré by vo svojom dôsledku mohli mať vplyv na hmotnoprávne postavenie účastníkov správneho súdneho konania, resp. administratívneho konania.

50. Správny súd s prihliadnutím k námietkam žalobcu tiež pripomína, že jazykový výklad predstavuje len prvotné priblíženie sa k aplikovanej právnej norme a je len východiskom pre objasnenie a ujasnenie si jej zmyslu a účelu, k čomu slúžia aj ďalšie postupy ako napríklad logický a systematický výklad, či výklad e ratione legis. Zmysel právnej normy pritom nie je možné určiť izolovane, bez poznania vnútorných súvislostí právneho systému. Preto je potrebné obsah a zmysel právnej normy objasňovať tak, že sa posudzuje v kontexte s inými normami právneho predpisu, v ktorom je obsiahnutá, prípadne v rámci odvetvia, ku ktorému patrí, či celého právneho systému (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3SŽ 36/2006 zo dňa 15.2.2007). Jednotlivé metódy zisťovania obsahu a zmyslu právnej normy by sa mali navzájom dopĺňať a viesť k zrozumiteľnému a racionálne zdôvodnenému vysvetleniu textu právneho predpisu. Preskúvanú právnu vec preto nebolo možné vnímať izolovane len optikou zákona o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia, o ktorého ustanovenia žalobca v podstatnej miere opieral svoju argumentáciu o nezákonnosti napadnutých rozhodnutí, bez prihliadnutia k iným právnym predpisom, a to najmä vzhľadom na skutočnosť, že napadnutými rozhodnutiami bola uložená povinnosť vykonať opatrenia na nápravu v prevádzke takého prevádzkovateľa, na majetok ktorého bol vyhlásený konkurz, a ktorý v čase vydania napadnutých rozhodnutí mal postavenie úpadcu. Práve s prihliadnutím na túto skutočnosť bolo potrebné preskúvanú právnu vec zo strany orgánov starostlivosti o životné prostredie posúdiť v intenciách tak zákona o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia ako aj zákona o konkurze a reštrukturalizácii a tiež správneho poriadku.

51. Fundamentálnou právnou otázkou v danej právnej veci bola predovšetkým otázka, či administratívne konanie, v ktorom boli vydané napadnuté rozhodnutia, bolo konaním, ktoré sa týkalo majetku podliehajúceho konkurzu patriaceho úpadcovi (ďalej len „majetok podliehajúci konkurzu“) a v prípade jej kladného zodpovedania na ňu nadväzujúca otázka účasti žalobcu v konaní podľa zákona o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia, ktoré sa týka majetku

podliehajúceho konkurzu, začatom po vyhlásení konkurzu na majetok prevádzkovateľa z podnetu orgánu príslušného na konanie, a to presnejšie otázka, či účastníkom takéhoto konania a subjektom, ktorému sa v takomto konaní pri splnení podmienok stanovených všeobecne záväznými právnymi predpismi nariaďuje vykonať opatrenia na nápravu zistených nedostatkov, je prevádzkovateľ ako úpadca alebo správca konkurznej podstaty prevádzkovateľa ako úpadcu (ďalej len „správca“).

52. Konaním, ktoré sa týka majetku podliehajúceho konkurzu, sa rozumie akékoľvek konanie, ktoré môže mať vplyv na rozsah konkurznej podstaty, vrátane konaní, v ktorých sa rozhoduje o nárokoch, ktoré majú byť uspokojené z konkurznej podstaty (napr. rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 7Co/28/2020 zo dňa 28.02.2023, ods. 26, uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8CoE/177/2021 zo dňa 08.03.2022, ods. 11, Pospíšil, B., Macek, J., Maliar, M., Kitta, V.: Zákon o konkurze a reštrukturalizácii. Komentár. Bratislava : Wolters Kluwer s. r. o., 2016, s. 337 - 338). Je ním teda nepochybne tiež konanie, v ktorom sa rozhoduje o nariadení povinnosti vykonať určité opatrenie, ktorej realizovanie vyžaduje vynaloženie finančných prostriedkov, pričom keby nedošlo k vyhláseniu konkurzu, táto povinnosť by sa nariadila subjektu, ktorý sa vyhlásením konkurzu stal úpadcom.

53. S poukazom na § 47 ods. 5 zákona o konkurze a reštrukturalizácii je zrejmé a medzi žalobcom na jednej strane a orgánmi starostlivosti o životné prostredie na druhej strane ani nebolo sporné, že súdne a iné konania, t. j. aj konania podľa zákona o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia, ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu, možno po vyhlásení konkurzu začať z podnetu orgánu príslušného na konanie, t. j. ex offio. Zákonodarcu pritom v uvedenej právnej norme explicitne a spôsobom nepripúšťajúcim pochybnosti ustanovil, že účastníkom takéhoto konania namiesto úpadcu je správca. To znamená, že účastníkom konania, ktoré sa týka majetku podliehajúceho konkurzu, začatého po vyhlásení konkurzu z podnetu orgánu príslušného na konanie je správca a orgán príslušný na konanie preto v tomto konaní koná so správcom ako s účastníkom konania. Aj podľa stanoviska prezentovaného v odbornej literatúre, s ktorým sa správny súd v plnom rozsahu stotožňuje, „konania, ktoré môžu začať bez návrhu, t. j. ex offio, môže príslušný orgán začať z vlastného podnetu kedykoľvek počas konkurzu s tým rozdielom, že namiesto úpadcu vystupuje v takomto konaní ako účastník konania správca, t. j. príslušný orgán už koná so správcom, nie s úpadcom“ (Pospíšil, B., Macek, J., Maliar, M., Kitta, V.: Zákon o konkurze a reštrukturalizácii. Komentár. Bratislava : Wolters Kluwer s. r. o., 2016, s. 341).

54. Účastníctvo správcu v konaní, ktoré sa týka majetku podliehajúceho konkurzu, začatom po vyhlásení konkurzu z podnetu orgánu príslušného na konanie v rovine označenia účastníkov tohto konania znamená, že ako účastník konania bude označený správca s tým, že až za jeho meno sa uvedie označenie úpadcu. Takéto stanovisko ostatne bolo prezentované aj v odbornej literatúre, podľa ktorej „účastníkom konania je konkrétny správca, ktorého súd alebo iný orgán musí presne identifikovať s uvedením sídla kancelárie a za meno alebo názov správcu súd alebo správny orgán uvedie presné označenie úpadcu“ (Ďurica, M.: Zákon o konkurze a reštrukturalizácii. 4. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2021, s. 463) – toto stanovisko sa síce uvádza v komentári k § 47 ods. 4 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, avšak je relevantné aj v danej právnej veci, pretože sa týka ustanovenia, podľa ktorého správca sa podaním návrhu na pokračovanie v konaní stáva účastníkom konania namiesto úpadcu, t. j. ide o ustanovenie, ktorého materiálny obsah je v otázke účastníctva v konaní identický s ustanovením § 47 ods. 5 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, a to čo do otázky účastníctva v konaniach uvedených v tejto právnej norme. V rovnakom duchu sa v odbornej literatúre uvádza, že „správca sa pri uplatňovaní nárokov označuje ako XY so sídlom kancelárie YY, správca konkurznej podstaty úpadcu XX so sídlom ZZ“ (Pospíšil, B., Macek, J., Maliar, M., Kitta, V.: Zákon o konkurze a reštrukturalizácii. Komentár. Bratislava : Wolters Kluwer s. r. o., 2016, s. 340) – toto stanovisko sa síce uvádza v rámci výkladu k aktívnej legitímácii v návrhových veciach počas konkurzu, avšak je relevantné aj v danej právnej veci, pretože sa týka označenia správcu ako účastníka konania v zmysle § 47 ods. 5 zákona o konkurze a reštrukturalizácii.

55. Účastníkom konania podľa zákona o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia, ktoré sa týka majetku podliehajúceho konkurzu, začatého po vyhlásení konkurzu z podnetu orgánu starostlivosti o životné prostredie je teda nepochybne správca. Na tomto závere nemohol nič zmeniť poukaz žalobcu na stanovisko prezentované v komentári A. B. C. a kolektívu k § 44 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, podľa ktorého „pri označení konajúcej strany na strane úpadcu, keďže ide o zastúpenie, je zmluvnou stranou vždy úpadca zastúpený správcom, nie správca určitého úpadcu.“ Toto

stanovisko sa totiž týka označenia účastníkov zmluvy, ktorou sa disponuje s majetkom podliehajúcim konkurzu, nie označenia účastníkov administratívneho konania, ktoré sa týka majetku podliehajúceho konkurzu, začatého po vyhlásení konkurzu z podnetu príslušného orgánu.

56. Účastníctvu správcu v konaní podľa zákona o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia, ktoré sa týka majetku podliehajúceho konkurzu, začatého po vyhlásení konkurzu z podnetu orgánu starostlivosti o životné prostredie, musí zodpovedať procesný postup tohto orgánu v predmetnom konaní. Ten musí konať so správcom ako účastníkom konania a v rozhodnutí vydanom v tomto konaní musí označiť správcu ako účastníka konania.

57. Z hľadiska uvedených východísk bolo potrebné posúdiť preskúmanú právnu vec. Správny súd preto skúmal, či sa administratívne konanie, v ktorom boli vydané napadnuté rozhodnutia, nesporne začaté z podnetu Inšpektorátu životného prostredia Bratislava, t. j. ex offo, začalo po vyhlásení konkurzu a tiež to, či sa týkalo majetku podliehajúceho konkurzu, ako aj to, či v intenciách žalobných námietok vydaním napadnutých rozhodnutí a konaní, ktoré predchádzalo ich vydaniu, došlo k zásahu do hmotnoprávneho postavenia žalobcu odôvodňujúceho zrušenie napadnutých rozhodnutí.

58. Z uznesenia Okresného súdu Trnava sp. zn. 25K/3/2020 zo dňa 23.06.2020, zverejneného v Obchodnom vestníku dňa 29.06.2020, a právoplatného dňom 30.06.2020, správny súd zistil, že na majetok prevádzkovateľa bol vyhlásený konkurz. Prevádzkovateľ sa vyhlásením konkurzu stal úpadcom. Z uznesenia Okresného súdu Trnava sp. zn. 25K/3/2020 zo dňa 14.10.2020 správny súd zistil, že z funkcie správcu bola odvolaná A. D. E., F. F. E. G. X. XXXX XX, XXX XX C. a do funkcie správcu bol ustanovený žalobca.

59. Z administratívnych spisov správny súd zistil, že žalobcovi bolo dňa 07.09.2021 doručené upovedomenie Inšpektorátu životného prostredia Bratislava o začatí správneho konania vo veci nariadenia opatrení na nápravu a oboznámenie s podkladmi rozhodnutia a spôsobe ich zistenia č. 8934-32655/2021/Gál/370730105 zo dňa 03.09.2021 (ďalej len „upovedomenie o začatí administratívneho konania“). Ako adresát bol v tomto upovedomení označený žalobca. V upovedomení o začatí administratívneho konania sa výslovne uvádza, že Inšpektorát životného prostredia Bratislava žalobcu upovedomuje („ ... Vás ... upovedomuje ...“) o začatí správneho konania vo veci nariadenia opatrení na nápravu, a že žalobca môže zaslať písomné vyjadrenie k podkladom rozhodnutia a k spôsobu ich zistenia v lehote 7 dní odo dňa doručenia tohto upovedomenia. V predmetnom upovedomení bolo tiež uvedené, kde možno nahliadnuť do podkladov rozhodnutia. Z administratívneho spisu nevyplýva, že by žalobca na predmetné upovedomenie reagoval (napríklad vznesením námietok jeho zmatečnosti, neurčitosti alebo nezrozumiteľnosti).

60. Keďže konkurz na majetok prevádzkovateľa bol vyhlásený dňom 30.06.2020 a administratívne konanie, v ktorom boli vydané napadnuté rozhodnutia, sa začalo dňom 07.09.2021 z vlastného podnetu Inšpektorátu životného prostredia Bratislava, je zrejmé, že administratívne konanie začalo z podnetu príslušného orgánu po vyhlásení konkurzu na majetok prevádzkovateľa Prevádzky, t. j. v preskúmvanej právnej veci úpadcu. Na tomto závere nemohla nič zmeniť ani námietka žalobcu, že predmetné administratívne konanie bolo, resp. malo byť začaté už vykonaním obhliadky v Prevádzke zo strany Inšpektorátu životného prostredia Bratislava dňa 09.02.2021. Aj keby bola táto námietka žalobcu dôvodná, a teda ak by aj administratívne konanie v skutočnosti začalo 09.02.2021, ako to tvrdil žalobca, stále by platilo, že začalo z podnetu príslušného orgánu až po vyhlásení konkurzu na majetok úpadcu, ktorý bol prevádzkovateľom Prevádzky.

61. Z upovedomenia o začatí administratívneho konania vyplýva, že predmetom tohto konania bolo rozhodovanie o uložení opatrení na nápravu v Prevádzke podľa § 35 ods. 2 písm. a) zákona o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia. Keďže administratívne konanie, v ktorom boli vydané napadnuté rozhodnutia, začalo po 30.06.2020, možno konštatovať, že jeho predmetom bolo rozhodovanie o uložení povinnosti podľa zákona o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia, ktorá sa mala realizovať v Prevádzke takého prevádzkovateľa, na majetok ktorého bol vyhlásený konkurz, a ktorý sa stal úpadcom. Zároveň možno konštatovať, že nebyť vyhlásenia konkurzu, účastníkom predmetného administratívneho konania by bol priamo úpadca a zároveň, že opatrenia na nápravu v prípade ich nariadenia by musel úpadca realizovať na vlastné náklady. Úpadca sa totiž nemohol zbaviť svojich povinností týkajúcich sa Prevádzky, ktoré mu

vyplývali zo zákona o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia a na jeho základe vydaných právoplatných rozhodnutí ukončením svojej výrobnjej činnosti, ako na to správne poukázal žalovaný v napadnutom rozhodnutí. To, že realizovanie povinnosti uvedenej v upovedomení o začatí administratívneho konania by si, v prípade jej nariadenia, vyžadovalo vynaloženie finančných prostriedkov, nebolo sporné ani v administratívnom konaní a ani v správnom súdnom konaní. Správny súd preto dospel k záveru, že administratívne konanie sa týkalo majetku podliehajúceho konkurzu.

62. Vzhľadom na uvedené nezostávalo správne mu súdu iné ako konštatovať, že napadnuté rozhodnutia boli vydané v konaní podľa zákona o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia, ktoré sa týkalo majetku podliehajúceho konkurzu, začatom z podnetu Inšpektorátu životného prostredia Bratislava ako orgánu príslušného na konanie po vyhlásení konkurzu na majetok prevádzkovateľa ako úpadcu. Účastníkom tohto administratívneho konania preto namiesto úpadcu bol žalobca. Ak teda Inšpektorát životného prostredia Bratislava prvostupňovým rozhodnutím nariadil vykonať opatrenia na nápravu žalobcovi a žalovaný v napadnutom rozhodnutí, ktorým potvrdil prvostupňové rozhodnutie, za účastníka predmetného administratívneho konania označil žalobcu, orgány starostlivosti o životné prostredie postupovali v súlade s relevantnou právnou úpravou účasti v administratívnom konaní, v ktorom boli tieto rozhodnutia vydané. Z obsahu administratívneho spisu zároveň vyplýva, že orgány starostlivosti o životné prostredie umožnili žalobcovi realizovať v predmetnom administratívnom konaní jemu patriace práva.

63. Pokiaľ žalobca namietal, že od svojho ustanovenia do funkcie správcu sa na účte správy konkurznej podstaty nenachádzali voľné finančné prostriedky vo výške potrebnej na úhradu odvozu a likvidácie predmetného odpadu, a že teda nebolo v možnostiach úpadcu, resp. žalobcu zabezpečiť splnenie uloženej povinnosti, správny súd uvádza, že nedostatok finančných prostriedkov na realizovanie opatrení na nápravu nebol zákonnou prekážkou uloženia povinnosti vykonať opatrenia na nápravu.

64. Dôvodná nebola ani námietka žalobcu, že z napadnutých rozhodnutí nie je zrejmé, že náklady na vykonanie nápravného opatrenia nebol povinný znášať žalobca, ale že mali byť hradené z majetku úpadcu. Vo výroku prvostupňového rozhodnutia sa totiž výslovne uvádza, že povinnosť vykonať opatrenia na nápravu sa ukladá žalobcovi „ako správcovi úpadcu prevádzkovateľa: ZLIEVAREŇ Trnava, Coburgova 48, 917 01 Trnava, IČO: 31 417 361“. Vo výroku napadnutého rozhodnutia je žalobca tiež označený „ako správca úpadcu: prevádzkovateľa ZLIEVAREŇ Trnava, Coburgova 48, 917 01 Trnava, IČO: 31 417 361“. Orgány starostlivosti o životné prostredie teda konali a povinnosť uložili žalobcovi ako správcovi konkurznej podstaty konkrétneho úpadcu, t. j. žalobcovi bola povinnosť uložená v súvislosti s výkonom funkcie správcu konkurznej podstaty konkrétneho úpadcu. Keďže napadnutými rozhodnutiami bola žalobcovi povinnosť uložená ako správcovi konkurznej podstaty konkrétneho úpadcu, náklady spojené s jej plnením mal uhradiť z majetku podliehajúceho konkurzu. Racionálnemu vysvetleniu právnej normy ustanovujúcej, že účastníkom určitého konania je namiesto úpadcu správca, totiž zodpovedá taký výklad, podľa ktorého sa povinnosť v takomto konaní síce ukladá správcovi ako účastníkovi konania, avšak správca túto povinnosť realizuje z prostriedkov v konkurznej podstate konkrétneho úpadcu, namiesto ktorého v predmetnom konaní vystupuje ako účastník. Napokon aj podľa stanoviska prezentovaného v odbornej literatúre, ak je správca zaviazaný na určité plnenie, uspokojenie takejto pohľadávky je možné len z konkurznej podstaty s výnimkou prípadov, keď je pohľadávka vylúčená z uspokojenia (Ďurica, M.: Zákon o konkurze a reštrukturalizácii. Praha : C. H. Beck, 2021, s. 432).

65. Ani námietka nezrozumiteľnosti a zmätočnosti napadnutých rozhodnutí vo vzťahu k nariadeniu opatrenia na nápravu priamo žalobcovi nebola dôvodná. Žalovaný totiž v napadnutom rozhodnutí uviedol skutkové zistenia, okrem iných citoval aj § 47 ods. 5 zákona o konkurze a reštrukturalizácii a tiež uviedol, ako túto právnu normu aplikoval na preskúmanú právnu vec. Samotná skutočnosť, že žalobca sa nestotožnil s výkladom § 47 ods. 5 zákona o konkurze a reštrukturalizácii a spôsobom aplikácie tejto právnej normy na zistený skutkový stav, nezakladá nezrozumiteľnosť ani zmätočnosť napadnutého rozhodnutia.

66. K § 44 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, na ktorý poukazoval žalobca, správny súd uvádza, že zákonodarca v tejto právnej norme upravil prechod dispozičného oprávnenia z úpadcu na správcu vo vzťahu k majetku podliehajúceho konkurzu vyhlásením konkurzu. V § 47 ods. 5 zákona o konkurze a reštrukturalizácii zákonodarca ďalej precizoval účinky vyhlásenia konkurzu explicitnou

právnou úpravou vymedzujúcou účastníctvo v súdnych a iných konaniach, ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu, začatých po vyhlásení konkurzu z podnetu príslušného orgánu.

67. Správny súd pripúšťa, že orgány starostlivosti o životné prostredie mohli a mali venovať zvýšenú pozornosť označeniu a rozlišovaniu žalobcu a úpadcu. Na ilustráciu nedôslednosti orgánov starostlivosti o životné prostredie v tomto smere možno poukázať na konštatovanie Inšpektorátu životného prostredia Bratislava v prvostupňovom rozhodnutí, že „Prevádzkovateľ k správe o environmentálnej kontrole zaslal vyjadrenie zo dňa 19.03.2021 s objasnením kontrolných zistení.“ V skutočnosti toto vyjadrenie zasielal Inšpektorátu životného prostredia Bratislava žalobca a nie úpadca (prevádzkovateľ). Pozornosť správneho súdu tiež neuniklo, že ako adresát výzvy na prerokovanie výsledkov environmentálnej kontroly č. 7/2021/P zo dňa 08.03.2021 bol označený úpadca, i keď samotná písomnosť bola (správne) doručovaná a doručená žalobcovi. Nedôslednosť orgánov starostlivosti o životné prostredie pri označení a rozlišovaní žalobcu a úpadcu však nepredstavuje zásah do hmotnoprávneho postavenia žalobcu, ktorý by odôvodňoval zrušenie napadnutých rozhodnutí a vrátenie veci na ďalšie konanie, keď samotné odstránenie tejto nedôslednosti v novom konaní by nemohlo žalobcovi priniesť materiálne iný výsledok vo veci.

68. Žalobca sa v žalobe síce zmienil o tom, že odpad, ktorého odstránenie bolo predmetom opatrení na nápravu nariadených orgánmi starostlivosti o životné prostredie, preukázateľne vznikol ešte pred vyhlásením konkurzu na majetok úpadcu, a že od ukončenia prevádzky dňom 07.04.2020 a následného vyhlásenia konkurzu na majetok úpadcu sa jeho množstvo vzhľadom na zastavenie výrobných procesov nijako nezmenilo, avšak neuviedol, aký dopad mali mať tieto ním uvádzané skutočnosti na otázku zákonnosti napadnutých rozhodnutí. Správny súd sa preto podrobnejšie touto námietkou žalobcu ani nezaoberal. V konaní o všeobecnej správnej žalobe proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy totiž platí dispozičná zásada a bolo teda na žalobcovi, aby vymedzil žalobné body a určil tak rozsah súdnej kontroly. Nie je povinnosťou ani právom správneho súdu namiesto žalobcu vyhladávať alebo domýšľať skutkové a právne dôvody nezákonnosti napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy.

69. Námietka žalobcu (uplatnená až v replike, a teda po uplynutí lehoty na podanie správnej žaloby v rozpore s § 183 SSP), že upovedomenie o začatí administratívneho konania bolo vydané a doručované žalobcovi až po začatí konkurzného konania na majetok úpadcu účelovo, aby príslušný správny orgán začal konať priamo so žalobcom ako účastníkom konania namiesto úpadcu, zostala v rovine jeho nijako nepodloženej domnienky. Žalobca totiž nepredložil žiadne dôkazy na preukázanie toho, že by bolo administratívne konanie, v ktorom boli vydané napadnuté rozhodnutia, začaté účelovo až po vyhlásení konkurzu. Správny súd zároveň zdôrazňuje, že rozhodnutím Inšpektorátu životného prostredia Bratislava č. 4872-9426/2020/Gál/370730105 zo dňa 29.04.2020 v spojení s rozhodnutím č. 4872-15522/2020/Gál/370730105 zo dňa 25.05.2020 (ďalej len „rozhodnutie Inšpektorátu životného prostredia Bratislava zo dňa 29.04.2020 v spojení s rozhodnutím zo dňa 25.05.2020“) bola úpadcovi nariadená povinnosť vykonať opatrenia na nápravu nedostatkov zistených pri mimoriadnej kontrole a to v lehote do 31.12.2020. Následná environmentálna kontrola zo dňa 09.02.2021, v nadväznosti na ktorú boli vydané napadnuté rozhodnutia, bola zameraná na kontrolu splnenia opatrenia na nápravu nariadeného úpadcovi práve vyššie uvedeným rozhodnutím Inšpektorátu životného prostredia Bratislava zo dňa 29.04.2020 v spojení s rozhodnutím zo dňa 25.05.2020. Environmentálna kontrola, v nadväznosti na ktorú boli vydané napadnuté rozhodnutia, a ani samotné administratívne konanie, v ktorom boli vydané napadnuté rozhodnutia, teda nemohli začať pred vyhlásením konkurzu na majetok úpadcu.

70. S odkazom na vyššie uvedené dôvody, po preskúmaní konkrétnych relevantných žalobných námietok, správny súd dospel k záveru o nedôvodnosti podanej žaloby, a preto ju postupom podľa § 190 SSP zamietol.

71. O trovách konania rozhodol správny súd podľa § 175 ods. 1 v spojení s § 168 a contrario SSP tak, že úspešnému žalovanému ich náhradu nepriznal, keďže nezistil dôvody, pre ktoré by bolo možné od žalobcu spravodlivo požadovať, aby ich žalovanému nahradil.

72. Toto rozhodnutie senát Správneho súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť v lehote jedného mesiaca od jeho doručenia na Správny súd v Bratislave (§ 493e SSP v spojení s § 443 ods. 1 SSP). Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť (§ 443 ods. 5 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté (§ 440 ods. 1 SSP).

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom (§ 440 ods. 2 SSP).

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.